

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی روش تمثیلی تفسیر کتاب مقدس؛ با تاکید بر عصر آباء کلیسا

محل انتشار:

فصلنامه معرفت ادیان، دوره 13، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محسن تنها - موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره)

محمدحسین طاهری اکردی - استادیار گروه ادیان، موسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

کتاب مقدس در دین مسیحیت به عنوان مهم ترین منبع الهباتی، نیازمند تفسیر است. در مان مسیحیان، برداشت از کتاب مقدس (عهد عتیق و عهد جدید) از همان ابتدای تدوین، به دو صورت لفظی و تمثیلی صورت گرفت. اتحاد این دو روش تفسیری در میان مسیحیان اولیه، بی ارتباط با روش های تفسیری به کارگرفته از سوی یهودیان نبود. روش تمثیلی، از آنجاکه راهگشای بسیاری از مسائل الهیاتی در جامعه مسیحی بوده مورد توجه بیشتری قرار گرفت. از طرفی اکتفا به روش تفسیر لغوی چالش ها و انحرافات را پدید آورد که از سوی شوراها کلیسا بدعت شناخته شد. شالوده این روش های تفسیری کتاب مقدس، در قرون اولیه یعنی دوره آباء کلیسا بنیان نهاده شد. دو مکتب اصلی انطاکیه و اسکندریه در همین زمان رشد پیدا کردند که اولی نماینده روش لفظی و دومی نماینده روش تمثیلی است. در این پژوهش سعی شده است تا ضمن بیان تاثیر روش های تفسیری یهودیان بر جامعه مسیحی به ویژه برخی از پدران کلیسا در دوره آباء به بررسی روش تمثیلی پرداخته شود. یافته های این تحقیق بر این استوار است که حیات روش تمثیلی، دچار افت و خیزهایی بود و تحولاتی را در تاریخ مسیحیت رقم زد. با توجه به افراط در روش تفسیر تمثیلی، یگانه راه حل، منجر به انحصار تفسیر در دست کلیسا شد که خود تبعاتی به همراه داشت و زمینه انتقادات گسترده ای در باب چگونگی تفسیر کتاب مقدس رقم زد.

کلمات کلیدی:

کتاب مقدس، تفسیر، روش لغوی، روش تمثیلی، مکتب انطاکیه، مکتب اسکندریه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1501838>

